

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea acțiunii

în cauza de contencios administrativ

Ruslan Berzoi împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Comisia de
evaluare a procurorilor

(anularea actului administrativ)

*(Dosarul nr. 3d-75/26
PIGD 2-26072916-01-3d-09062026)*

Delimitarea actelor administrative de operațiuni. Dacă nu este identificat un aspect care pune în discuție admisibilitatea acțiunii, instanța nu este ținută să motiveze distinct întrunirea fiecărei condiții de admisibilitate.

30 septembrie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând chestiunea admisibilității acțiunii în contencios administrativ intentate la contestația depusă de Ruslan Berzoi,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ana Cucerescu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 09 iunie 2026, Ruslan Berzoi a depus la Curtea Supremă de Justiție o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Comisia de evaluare a procurorilor, prin care a solicitat anularea pct. 3 al Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-159 din 26 mai 2026. Prin punctul contestat, Consiliul a dispus transmiterea candidaturii reclamantului Comisiei de evaluare a procurorilor, în condițiile art. 22 alin. (13) din Legea nr. 252/2023, în cadrul concursului pentru selectarea unui membru titular și a unui membru supleant ai Colegiului de disciplină și etică din rândul reprezentanților societății civile.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul susține că transmiterea candidaturii sale pentru evaluare este nejustificată, deoarece a promovat anterior evaluarea externă. În anul 2024, în calitate de candidat la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, acesta a fost evaluat potrivit Legii nr. 65/2023. Prin raportul din 20 iunie 2024, Comisia de evaluare a propus promovarea evaluării, iar prin Hotărârea nr. 388/25 din 02 iulie 2024 Consiliul Superior al Magistraturii a acceptat raportul și a constatat promovarea evaluării externe.

3. Reclamantul arată că promovarea evaluării a fost luată în considerare la etapa verificării eligibilității pentru concurs. În opinia sa, după admiterea la etapa interviului, candidatura nu mai putea fi transmisă pentru o nouă evaluare a integrității.

4. În susținerea acestei poziții, reclamantul invocă art. 3 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 252/2023, potrivit căruia nu sunt supuse evaluării conform acestei legi persoanele care au promovat evaluarea externă potrivit Legii nr. 65/2023.

5. În consecință, reclamantul consideră că pct. 3 al Hotărârii nr. 1-159 din 26 mai 2026 este nelegal și solicită anularea acestuia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

8. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Magistraturii.”

9. Art. 2 din Codul administrativ:

„Prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ. Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.”

10. Art. 3 din Codul administrativ:

„Legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.”

11. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

12. Art. 6 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.”

13. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

14. Art. 11 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.”

15. Art. 15 din Codul administrativ:

„Operațiunile administrative sunt manifestările de voință sau activitățile autorităților publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operațiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepția operațiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terț.”

16. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.” 18. Art. 20 din Codul administrativ: „Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită

prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

17. Art. 22 alin. (1) din Codul administrativ:

„Autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sânt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.”

18. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

19. Art. 189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

20. Art. 207 alin. (1), (2) lit. e) din Codul administrativ:

„Instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.”

21. Art. 79 din Legea cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016:

„Hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

Contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor sunt examinate de completul de judecată care examinează contestațiile împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

22. Admisibilitatea acțiunii constituie o condiție prealabilă examinării fondului cauzei. În temeiul art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică dacă sunt întrunite condițiile pentru examinarea acțiunii în contencios administrativ. Dacă nu este identificat un aspect care pune în discuție admisibilitatea acțiunii, instanța nu este ținută să motiveze distinct întrunirea fiecărei condiții de admisibilitate. Atunci când, din oficiu sau la cererea unui participant, este invocată ori rezultă o împrejurare susceptibilă să determine inadmisibilitatea acțiunii, instanța este obligată să o examineze și să se pronunțe asupra acesteia înainte de examinarea fondului.

23. Completul de judecată constată că acțiunea formulată de Ruslan Berzoi vizează pct. 3 al Hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-159 din 26 mai

2026, prin care candidatura sa a fost transmisă Comisiei de evaluare a procurorilor, în condițiile art. 22 alin. (13) din Legea nr. 252/2023.

24. Pentru a stabili dacă această măsură poate fi contestată separat în contencios administrativ, urmează a fi determinată natura sa juridică. În acest scop, este necesară delimitarea actului administrativ individual de operațiunea administrativă prin prisma efectelor pe care măsura le produce.

25. Din sensul art. 10 alin. (1) din Codul administrativ rezultă că trăsătura esențială a actului administrativ individual constă în aptitudinea acestuia de a reglementa nemijlocit un raport juridic de drept public. Efectul juridic este nemijlocit atunci când rezultă direct din măsura adoptată de autoritatea publică, fără a fi necesară emiterea unui alt act care să determine conținutul drepturilor sau obligațiilor persoanei. Astfel, actul administrativ individual nu se limitează la pregătirea unei decizii, dar stabilește el însuși o consecință juridică pentru destinatar, prin constituirea, modificarea sau stingerea unei situații juridice concrete.

26. Art. 15 din Codul administrativ delimitează operațiunea administrativă tocmai prin absența unui asemenea efect juridic propriu. Sintagma „nu produc ca atare efecte juridice” semnifică faptul că manifestarea de voință sau activitatea autorității poate avea o relevanță în desfășurarea procedurii, poate determina trecerea acesteia într-o etapă ulterioară ori poate crea premisele factuale sau procedurale pentru adoptarea unei decizii, fără a reglementa însă ea însăși situația juridică a persoanei. Prin urmare, existența unor consecințe procedurale sau practice nu este suficientă pentru calificarea măsurii drept act administrativ individual; este necesar ca efectul juridic asupra drepturilor sau obligațiilor persoanei să rezulte direct și autonom din măsura respectivă.

27. Astfel, pentru calificarea unei măsuri drept operațiune administrativă este relevant că aceasta: face parte din desfășurarea unei activități sau proceduri administrative; nu soluționează prin ea însăși problema de drept supusă autorității; și nu produce un efect juridic direct și autonom asupra drepturilor sau obligațiilor persoanei. Faptul că o asemenea măsură permite continuarea procedurii sau constituie premisa unei decizii ulterioare nu îi conferă, prin el însuși, caracterul unui act administrativ individual.

28. Delimitarea se realizează, așadar, nu după denumirea, forma ori locul măsurii într-o hotărâre a autorității publice, ci după conținutul și efectele sale juridice. Dacă măsura modifică prin ea însăși situația juridică a persoanei, aceasta constituie un act administrativ individual. Dacă măsura doar pregătește sau asigură desfășurarea procedurii, iar modificarea situației juridice poate rezulta numai dintr-un act ulterior, aceasta constituie o operațiune administrativă.

29. În prezenta cauză, prin pct. 3 al Hotărârii nr. 1-159 din 26 mai 2026, Consiliul Superior al Procurorilor a dispus transmiterea candidaturii reclamantului Comisiei de evaluare a procurorilor. Prin această măsură nu s-a decis asupra promovării sau nepromovării evaluării, reclamantul nu a fost exclus din concurs și nu a fost soluționat concursul în privința sa.

30. Transmiterea candidaturii determină doar continuarea procedurii prin parcurgerea unei etape intermediare. Ea nu naște, nu modifică și nu stinge, prin ea însăși, un drept sau o obligație a reclamantului. Eventualele efecte asupra situației sale juridice pot rezulta din actele ce vor fi adoptate ulterior în cadrul procedurii, iar nu din simpla transmitere a candidaturii.

31. În aceste condiții, pct. 3 al Hotărârii nr. 1-159 din 26 mai 2026 nu întrunește elementul caracteristic al actului administrativ individual prevăzut de art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, producerea nemijlocită a unui efect juridic. Măsura are caracter procedural și pregătitor și constituie o operațiune administrativă în sensul art. 15 din Codul administrativ.

32. Completul observă că această operațiune nu are caracter executoriu și nici nu este îndreptată împotriva unui terț. Prin urmare, nu sunt incidente excepțiile prevăzute de art. 15 din Codul administrativ care ar permite contestarea separată a unei operațiuni administrative.

33. Argumentele reclamantului referitoare la faptul că a promovat anterior evaluarea externă și că nu ar putea fi supus unei noi evaluări privesc legalitatea desfășurării procedurii. Aceste argumente nu modifică natura juridică a măsurii contestate și pot fi valorificate, după caz, odată cu contestarea actului administrativ individual prin care procedura va produce efecte juridice asupra situației reclamantului.

34. Nici menționarea în Hotărârea nr. 1-159 din 26 mai 2026 a posibilității contestării acesteia la Curtea Supremă de Justiție nu schimbă această concluzie. Natura juridică a unei măsuri este determinată de conținutul și efectele sale, iar nu de indicarea unei căi de atac de către autoritatea emitentă.

35. Prin urmare, întrucât măsura contestată constituie o operațiune administrativă care nu poate fi contestată separat, acțiunea formulată împotriva acesteia urmează a fi declarată inadmisibilă.

36. În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) și (2) lit. e) și 230 din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ruslan Berzoi împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, terț Comisia de evaluare a procurorilor privind anularea în parte a Hotărârii nr. 1-159 din 26 mai 2026.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Diana Stănilă

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ana Cucerescu